

Biroul permanent al Senatului
Bp 79 107.03.2019

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
Înregistrat nr. 1193
Data 18.03.2019

Biroul permanent al Camerei Deputaților
Inițiative legislative

Către:

Nr. 119 din 04.03.2019

BIROUL PERMANENT AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

În conformitate cu prevederile art. 74 din Constituția României și art. 92 alin. (8) pct. 2, lit (e) din Regulamentul Camerei Deputaților, înaintăm alăturat, în vederea dezbaterii și adoptării, Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr 466/2004, privind Statutul Asistentului Social.

Inițiator: Dumitru Lupescu – Deputat U.S.R.

ROMANIA
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
Înregistrat nr. <u>1193</u>
Data <u>18.03.2019</u>

EXPUNERE DE MOTIVE

Propunere legislativă

pentru modificarea și completarea Legii 466/2004 privind statutul asistentului social

Modificările și completările propuse pentru această lege nu au impact financiar.

Legea 466/2004, privind statutul asistentului social, care nu a suferit nici o modificare de la aprobarea din 2004, a instituit un cadru juridic ambiguu pentru asistenții sociali și pentru Colegiul Asistenților Sociali și confuzii privind formarea și accesul pe piața muncii a asistenților sociali.

Legea 466/2004 a dublat responsabilități care revin statului, respectiv Ministerului Muncii și Justiției Sociale, Ministerului Educației sau Autorității Naționale pentru Calificări.

Din această cauză legea 466/2004 a generat în ultimii 14 ani de implementare acțiuni pe care le interpretăm ca obstacole asociate cu accesul pe piața muncii a asistenților sociali și ca acțiuni ale Colegiului Asistenților Sociali care au intrat în conflict cu legislația română în vigoare.

Redefinirea cadrului legislativ și reglementarea acestuia în acord cu realitatea socială existentă la ora actuală în România sunt percepute drept singura modalitate de a debloca un sistem de închis, toxic pentru orice asistent social care intră în contact cu el și care are impact negativ asupra calității serviciilor sociale publice în România și asupra capacității României de a combate sărăcia și excluziunea socială.

În vederea soluționării acestor probleme și a recunoașterii statutului instituțiilor publice ale statutului Român, propunem modificări și completări care **nu au impact financiar asupra bugetului de stat**, care duc la evitarea paralelismului juridic și la crearea unui monopol asupra unei profesii.

➤ SITUAȚIA ACTUALĂ ȘI SCHIMBĂRI PRECONIZATE

1. Titlul de asistent social și dreptul de exercitare a profesiei sunt acordate prin diplomă de studii universitare eliberate de către universități acreditate, în acord cu legislația în vigoare.

Situația actuală generată de actuala formă a Legii 466/2004:

Colegiul Asistenților Sociali, organizație neguvernamentală, redă aceleași drepturi pe care o persoană le obține prin diplomă universitară a unui program universitar acreditat. Colegiul a impus o procedură care are taxe financiare asociate plătite de fiecare persoană prin care sunt redate drepturile obținute deja prin legea educației.

Legea 466/2004, în art. 8, nu face referire la un statut diferit al asistentului social decât cel deținut deja prin diploma de absolvire a unui program universitar acreditat în domeniul asistenței sociale. În acest caz se dublează atribuțiile, chiar și cele exclusive, ale Ministerului Educației. Asistenții sociali sunt în situația de a plăti taxe suplimentare (taxa de analiză a dosarului, taxa de eliberare a avizului pentru exercitarea profesiei) la Colegiul Asistenților Sociali pentru a primi reconfirmarea unui titlu deja deținut potrivit legislației în vigoare și care revine Ministerului Educației.

Legea 466/2004 prevede că:

- asistentul social își poate desfășura activitatea numai după primirea avizului de exercitare a profesiei: art.8;

Potrivit Legii 200 din 25 mai 2004 privind *recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România*, o lege de reglementare profesională nu poate obliga la asociere, cu excepție cazurile în care organismul de reglementare oferă un statut diferit de titlul conferit prin diplomă, cum ar fi acela de liberă practică.

Ca exemplu în acest caz este legea nr. 213/2004 privind *exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România* care conferă Colegiului Psihologilor statutul de organism de reglementare pentru liberă practică, nu cel de asociație profesională care reeditează prin acreditări suplimentare titlul conferit prin diplomă de absolvire a studiilor universitare. În aceleași condiții în care oferă alte titluri decât cele conferite prin diplomă universitară se află Baroul Avocaților sau Colegiul Medicilor din România.

Legea 466/2004 nu face referire la un statut diferit al asistentului social, ci la același statut deținut deja prin diploma de absolvire a unui program universitar acreditat în domeniul asistenței sociale. În acest caz se dublează atribuțiile exclusive ale Ministerului Educației. Asistenții sociali sunt în situația de a plăti taxe suplimentare la Colegiul Asistenților Sociali pentru a primi reconfirmarea unui titlu ce este deținut deja prin diploma universitară.

Schimbări preconizate prin modificările aduse la Legea 466/2004:

Asistenții sociali nu mai sunt obligați să treacă prin nici un fel de procedură suplimentară cu costuri financiare asociate pentru a le fi recunoscut titlul acordat prin diplomă.

Prin modificările aduse la lege sunt respectate:

- Legea Educației și Legea 200 din 25 mai 2004 privind *recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România*;
- Art 41. din Constituția României care prevede ca dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.

Propunerea legislativă menține posibilitatea Colegiului de a reglementa libera practică pentru asistenții sociali care doresc să exercite profesia independent, în condiții de liberă practică.

Impactul bugetar: această modificare are impact bugetar 0 lei

2. O organizație neguvernamentală (Colegiul Asistenților Sociali) condiționează angajarea asistenților sociali în instituții publice de înscrierea acestora ca membri ai Colegiului.

Situația actuală generată de actuala formă a Legii 466/2004:

Legea 466/2004 în forma actuală prevede că asistentul social își poate desfășura activitatea într-o instituție publică sau privată numai după înscrierea ca membru în Colegiul Asistenților Sociali (art.8).

Reglementarea unei profesii nu înseamnă limitarea accesului la un loc de muncă pentru cei care dețin titlul profesiei, ci din contra, înseamnă protejarea lor. Mai mult, trebuie să fie făcută diferența între asistenții sociali cu și fără drept de liberă practică.

Legea 466/2004 în forma actuală prevede că:

- asistentul social își poate desfășura activitatea numai după înscrierea ca membru în Registrul național al asistenților sociali; art.7 alin.c;
- asistentul social își poate desfășura activitatea numai după înscrierea ca membru în Colegiul Asistenților Sociali; art.8;

În acest caz, nu poate fi interzis dreptul la un loc de muncă a asistenților sociali în cazul în care nu devin membri ai unei organizații neguvernamentale. Mai mult, prin prevederile interne ale Colegiului, asistenții sociali care lucrează în cadrul instituțiilor publice sunt în situația să își piardă locul de muncă dacă nu își plătesc taxele de membru al organizației neguvernamentale numite Colegiul Asistenților Sociali.

În art. 5 din Regulamentul de Organizare și Funcționare, aprobate de către Colegiul pentru propria funcționare, prevede faptul că este organizație de drept privat și își exercită atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixțiuni. În felul acesta este exclusă posibilitatea de intervenție a Ministerului Muncii și Justiției Sociale în aspecte care țin de dreptul de reglementare a protecției sociale în România. **O organizație neguvernamentală nu poate avea drept asupra unei profesii care este finanțată din bugetul de stat și nu poate avea drept asupra angajaților unei instituții publice așa cum este Ministerul de Interne sau Ministerul Sănătății.**

În art 12, litera (e) din Regulamentul de Organizare și Funcționare al Colegiului este prevăzut faptul că un asistent social își poate pierde calitatea de membru al organizației și în felul acesta își pierde dreptul de practicare a profesiei de asistent social și, pe cale de consecință, își pierde locul de muncă. **O organizație neguvernamentală nu poate avea dreptul să condiționeze exercitarea unui contract de muncă legal încheiat, între o instituție și angajații săi, cu atât mai mult cu cât nu este vorba de o altă încadrare profesională sau ocupațională, exercitată independent, pe piața liberă a serviciilor.**

Mai mult, în art 11, litera (h) din același Regulamentul de Organizare și Funcționare al Colegiului, asistenții sociali sunt obligați să păstreze confidențialitatea asupra dezbatărilor și opiniilor exprimate de către organele de conducere. În felul acesta, asistenții sociali pot fi în conflict de interese cu proprii angajatori în ceea ce privește acțiunile realizate și pozițiile asumate.

Schimbări preconizate prin modificările aduse la Legea 466/2004:

Asistenții sociali nu mai au obligația să devină membrii ai unei organizații neguvernamentale pentru a lucra în instituții publice și mai mult, nu vor mai fi în situația de a pierde locul de muncă în instituțiile publice atunci când nu își plătesc taxele la o organizație neguvernamentală.

Prin modificările propuse la lege sunt respectate:

- OUG 26/2000 privind asociațiile și fundațiile cu modificările ulterioare;
- Codul Muncii;

Impactul bugetar: această modificare are impact bugetar 0 lei

3. Obligația de a deveni membru al unei organizații neguvernamentale (Colegiul Asistenților Sociali) încalcă dreptul la liberă asociere prevăzut în Constituția României și OG 26/2000 cu privire la asociații și fundații cu modificările ulterioare .

Situația actuală generată de actuală formă a Legii 466/2004:

În forma actuală, Legea 466 prevede ca:

- toți asistenții sociali trebuie să devină membrii ai Colegiului pentru a avea drept de angajare;
- Colegiul reprezintă pe toți asistenții sociali, chiar și pe cei care nu sunt membrii;

Prin art. 8 al actualei forme a Legii 466/2004 se încalcă din nou dreptul la liberă asociere prevăzut în Constituția României precum și dispoziții referitoare la dreptul de asociere regăsit în Declarația Universală a Drepturilor Omului (art. 20, art. 23 alin. 4), în Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale (art. 11), precum și în Pactul cu privire la drepturile civile și politice (art. 22).

Schimbări preconizate prin modificările aduse la Legea 466/2004:

Asistenții sociali pot deveni membrii oricărei asociații de reprezentare profesională, constituită în mod legal și pot să participe la ocuparea oricărui post vacant de asistent social, în baza codului muncii și a regulamentelor de funcționare a instituțiilor publice.

Noile modificări aduse legii delimitează clar dreptul de liberă practică a profesiei de asistent social de exercitarea acestei profesii în cadrul unui contract de muncă.

Impactul bugetar: această modificare are impact bugetar 0 lei

4. O organizație neguvernamentală (Colegiul Asistenților Sociali) ia decizii și impune aceste decizii inclusiv asupra angajaților instituțiilor publice, chiar dacă acești asistenți sociali nu sunt membrii ai acestei organizații neguvernamentale.

Situația actuală:

Potrivit legii 466/2004, Colegiul Asistenților Sociali, ca organizație neguvernamentală obligă asistenții sociali să devină membrii pentru a avea acces la locuri de muncă.

Potrivit legii 466/2004, Colegiul Asistenților Sociali:

- este organizație profesională, neguvernamentală, cu personalitate juridică: art. 26, alin.1;

- care se constituie din totalitatea asistenților sociali din România: art. 26, alin5;

Potrivit art. 40 din Constituția României privind dreptul la liberă asociere și a prevederile OG. 26/200 actualizată privind asociațiile și fundațiile:

- o organizație neguvernamentală nu poate reprezenta decât proprii membri;
- aderarea la o organizație neguvernamentală se face în baza dreptului de liberă asociere;

Schimbarea preconizată:

Prin modificările aduse Legii 466/2004, asistenții sociali pot să beneficieze de prevederile Constituția României privind libera asociere. Colegiul Asistenților Sociali rămâne în lege cu responsabilitatea de reglementare a liberei practici pentru asistenții sociali care doresc să beneficieze de libera practică.

Impactul bugetar: această modificare are impact bugetar 0 lei

5. Prin modificările aduse, Colegiul Asistenților Sociali rămâne să reglementeze libera practică.

Situația actuală:

Potrivit legii 466/2004, Colegiul Asistenților Sociali reglementează libera practică pentru asistenții sociali care doresc să-și dezvolte acest tip de activități.

Schimbarea preconizată:

Prin modificările aduse Legii 466/2004 nu sunt afectate responsabilitățile în acest domeniu.

Impactul bugetar: această modificare are impact bugetar 0 lei

6. Prin responsabilitățile alocate de legea 466/2004, Colegiul Asistenților Sociali dublează responsabilitățile care revin Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială din cadrul Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

Situația actuală:

Colegiul Asistenților Sociali stabilește propriile reguli privind formarea asistenților sociali din cadrul instituțiilor publice și private care furnizează servicii sociale. Reglementările privind formarea profesională, respectarea încadrării profesionale pe funcții în cadrul serviciilor publice, precum și formarea profesională continuă sunt reglementate prin standardele de funcționare a serviciilor sociale și verificate de către inspectorii sociali prin Agențiile Județene pentru Plăți și Inspecție Socială.

Schimbarea preconizată:

Modificările aduse la Legea 466/2004 respectă legislația existentă deja în domeniu privind funcționarea serviciilor sociale, precum și legislația privind inspecția socială și Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială.

Impactul bugetar: această modificare are impact bugetar 0 lei

Expunere de motive:

Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială este instituția care monitorizează îndeplinirea criteriilor de pregătire ale angajaților serviciilor sociale, iar angajatorii dispun de Regulamente de Organizare și Funcționare care le reglementează activitatea în acord cu legislația care le guvernează activitatea.

7. Prin responsabilitățile alocate de legea 466/2004, Colegiul Asistenților Sociali a creat un sistem paralel de acreditare a furnizorilor de formare continuă pentru asistenții sociali, încălcând OG 129/2000 privind formarea profesională a adulților cu modificările ulterioare.

Situația actuală:

Pentru a menține dreptul de practică al asistenților sociali, Colegiul a creat un sistem paralel de acreditare a furnizorilor de formare. Prin acest sistem, Colegiul nu recunoaște acreditarea furnizorilor de formare realizată de către Autoritatea Națională pentru Calificări.

Schimbarea preconizată:

Prin modificările aduse Legii 466/2004 este respectată legea privind formarea profesională a adulților cu modificările ulterioare și responsabilitățile Autorității Naționale pentru Calificări.

8. În România, o țară care se confruntă cu cea mai mare rată a sărăciei, în special a sărăciei copiilor, asistenții sociali își pierd dreptul acordat prin diploma universitară și nu au capacitatea de muncă ca urmare a deciziei Colegiului sau a neplății taxelor impuse de către acesta. Angajatorii nu îi pot proteja pe proprii angajați. Colegiul încalcă Codul Muncii prin deciziile luate împotriva asistenților sociali angajați în instituții publice sau private.

Situația actuală:

În baza legii 466/2004, Colegiul își stabilește propriile reguli de funcționare și decizia privind modul în care asistenții sociali au sau nu drept de muncă.

În baza art. 16 litera (a) și a art. 5 din Regulamentul de Organizare și Funcționare, aprobate de către Colegiul pentru propria funcționare, asistenții sociali își pierd calitatea de membru al Colegiului și pierd și dreptul de a lucra ca asistent social, drept obținut prin diploma de licență.

În felul acesta, o femeie care a beneficiat de pentru creșterea copiilor, potrivit legii, își poate pierde dreptul de a mai lucra.

Schimbarea preconizată:

Formarea continuă și dreptul de a angaja trebuie să aparțină fiecărei instituții publice și private în acord cu Codul Muncii.

Modificările aduse Legii 466/2004 reinstaurează respectarea legislației în vigoare, cu precădere a Constituției și a Codului Muncii.

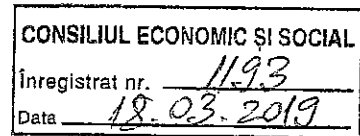
Impactul bugetar: această modificare are impact bugetar 0 lei

În numele inițiatorilor:

Dumitru Lupescu – deputat USR

Nr. Crt.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Deputat / Senator	Semnătura
1	OOSMA LUCIMIA ERINA	USR	DEP	
2	DUROȘ VLAD EMANUEL	USR	DEP	
3	VLAD SERGIU COSMIN	USR	DEP	
4	DANA BIZCAN-GABRIEL	NEAFILIA USR	DEP	
5	Niculae Dan	USR	DEP	
6	Matei Dorovici	USR	DEP	
7	BOTEZ MIHAI-CATALIN	USR	DEP	
8	URISKUTI CRISTINA	USR	DEP	
9	POPESCU NICOLAE DANIEL	USR	DEP	
10	Răducanu Bogdan	USR	Dep	
11	Răducanu Ion Bogdan	USR	dep.	
12	BENGA TUDOR ULIANA	USR	dep	
13	BETHELEEM SILVIU	USR	dep	
14	ION STELIAN C.	USR	Dep	
15	CRISTIAN GEBLER	USR	dep.	
16	STANCIU-VIATECU VICIAN	USR	Dep	
17	Ștefan Ungureanu	USR	DEP	
18	ZĂINEA CORNEL	USR	DEP	
19	Sokolova Adriana	dep neafbat		
20	Tudor Rares Pop	USR	Dep	
21	POȘTEANU LIVIU TOMAȘ	USR	Dep	
22	PRUNA CRISTINA	USR	representat	
23	NĂSUȘI CLAUDIU	USR	Dep	
24	Prisnel Adrian	USR	Dep	

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

**pentru modificarea și completarea Legii statutului asistentului
social în România Nr. 466/2004**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. -

Prezenta lege reglementează statutul asistentului social în România și modalitatea de exercitare a profesiei de asistent social.

CAPITOLUL I

Secțiunea 1: Titlul de asistent social și exercitarea profesiei de asistent social

Art. 2. -

(1) Pot fi asistenți sociali următoarele persoane:

- a) cetățenii români;
- b) cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai celorlalte state din Spațiul Economic European și ai Confederației Elvețiene;
- c) cetățenii statelor terțe care au reședința temporară sau permanentă în România și care își echivalează studiile conform legii;

(2) Titlul de asistent social poate fi deținut de:

- a) persoana care a obținut diploma de licență în cadrul unei instituții de învățământ superior cu specializare în domeniul asistenței sociale, forma de lungă durată, 4 ani, acreditată conform legii;

b) persoana care deține diploma de absolvire a unei instituții de învățământ superior cu specializare în domeniul asistență socială, forma de scurtă durată, 3 ani, acreditată conform legii;

c) persoana care deține diploma de studii superioare în asistența socială echivalată conform legii;

d) persoana care deține diploma de studii superioare în asistența socială eliberată sau recunoscută în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene, în unul dintre statele aparținând Spațiului Economic European ori în Confederația Elvețiană.

(3) În cazul cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, ai celorlalte state ale Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene, recunoașterea diplomei de studii superioare în asistența socială obținută în unul dintre statele menționate va fi efectuată în acord cu legislația în vigoare.

(4) Prevederile art 2, alin. (3) se aplică și diplomelor de studii superioare obținute de către cetățenii români în unul dintre aceste state.

(5) Titlul de asistent social nu poate fi folosit de nici o persoană care nu îndeplinește prevederile art 2, alin. (2) și (3);

Art. 3. -

(1) Asistentul social folosește cunoștințele, competențele, normele și valorile specifice profesiei, pentru a interveni și a acorda asistență persoanelor, grupurilor sau comunităților, la cererea acestora sau ori de câte ori situația o impune.

(2) Asistentul social participă activ la elaborarea și aplicarea politicilor sociale în domeniu, la dezvoltarea strategiilor și la implementarea planurilor de acțiune la nivel local, județean, național și internațional, promovând bunăstarea socială.

(3) Asistentul social desfășoară, în principal, următoarele tipuri generale de activități:

a) identifică segmentul din populație ce face obiectul activităților de asistență socială și oferă, la cerere sau din oficiu, consiliere, suport, asistență, ghidare, îndrumare sau alte servicii specifice fiecărui domeniu de intervenție, în acord cu legislația în vigoare și cu practica profesională;

b) asigură evaluarea problemelor sociale la nivel comunitar sau la nivel macrosocial și propune măsuri adecvate de soluționare a acestora;

c) dezvoltă și implementează planuri de intervenție și servicii de suport adecvate, utilizând metode specifice profesiei de asistent social, în scopul maximizării potențialului personal și dezvoltării autonomiei sociale a beneficiarilor;

d) informează populația cu privire la drepturile sociale, la accesul la serviciile sociale și prestații sociale și semnalează riscurile generate de diferite stări de vulnerabilitate socială precum și modul de prevenire, diminuare sau eliminare a acestora;

e) stabilește modalitățile concrete de acces la prestații și servicii specializate de asistență socială pe baza evaluării contextelor sociale relevante, a relațiilor sociale semnificative și a nevoilor specifice identificate, în acord cu legislația în vigoare;

f) dezvoltă programe de cercetare științifică și formare profesională;

g) furnizează programe de formare profesională continuă și supervizare profesională în domeniul asistenței sociale;

(4) -

(a) Instituțiile publice și organizațiile private, abilitate prin lege să desfășoare activități de asistență socială, au obligația de a asigura realizarea activităților prevăzute la alin. (3) de către asistenți sociali sau sub îndrumarea directă a acestora.

b) Evaluarea nevoilor, estimarea riscului de vulnerabilizare socială, stabilirea condițiilor privind accesul la servicii și prestații sociale și intervențiile specifice se pot face în echipă, împreună cu alți specialiști și cu personal având pregătire în domeniul de intervenție, în acord cu obiectivele instituționale, cu standardele ocupaționale și cu standardele de furnizare a serviciilor;

c) Respectarea de către angajatori a obligației prevăzute la art. 3, alin. (4), litera (a) se face de către inspectorii sociali atât pe parcursul acreditării, cât și pe parcursul evaluării și reacreditării serviciilor sociale. Nerespectarea prevederilor se sancționează potrivit legislației în domeniu;

Art. 4. -

Asistentul social respectă valorile și principiile etice referitoare la furnizarea serviciilor sociale de calitate, justiția socială, demnitatea și unicitatea persoanei, autonomia persoanei, dezvoltarea relațiilor umane și pregătirea profesională permanentă, în vederea creșterii calității intervenției sociale, conform principiilor etice ale profesiei de asistent social, promovate de către Federația Internațională a Asistentenților Sociali (IFSW).

Art. 5. -

1) Asistentul social își poate desfășura activitatea în regim salarial în conformitate cu prevederile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările ulterioare sau ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare;

2) Asistentul social își poate desfășura activitatea și în regim independent, în condiții de liberă practică, în formele prevăzute de prezentul articol, de către persoanele prevăzute la art. 7 care obțin atestatul de liberă practică.

(a) Asistenții sociali pot opta să înființeze cabinete individuale, cabinete asociate sau societăți civile profesionale, în condițiile legii.

- (b) De la data înregistrării în Registru, societățile civile profesionale obțin personalitate juridică, cu condiția îndeplinirii cerințelor din dreptul comun.
- (c) Cabinetele individuale de asistență socială și cabinetele asociate de asistență socială în desfășurarea activității lor pot angaja colaboratori.
- (d) Pentru obținerea atestatului de liberă practică, asistentul social trebuie:
- să facă dovada că a practicat asistența socială o perioadă de cel puțin 5 ani până în momentul depunerii cererii;
 - îndeplinește prevederile articolului 7;
 - să depună la Colegiu: cererea însoțită de curriculum vitae, o scrisoare de motivație și recomandări din partea a 3 asistenți sociali.

Secțiunea 2: Formarea inițială și formarea continuă a asistentului social

Art. 6. -

- 1) Formarea asistentului social se realizează în cadrul instituțiilor de învățământ superior acreditate conform legii, specializate în asistență socială, forme de învățământ universitar de scurtă durată și de lungă durată, în acord cu legislația în domeniu.
- 2) Asistentul social care activează în practică trebuie să beneficieze de formare profesională continuă desfășurată sub următoarele forme:
- (a) programe de perfecționare oferite de către furnizori de formare;
 - (b) programe de supervizare profesională oferite de către furnizori de formare și furnizate de către asistenți sociali care fac dovada deținerii de competențe în acest domeniu;
 - (c) programe de schimb de experiență sau stagii de practică în servicii relevante pentru practica profesională a asistentului social;
 - (d) participare la conferințe, seminarii, ateliere de lucru și alte tipuri de evenimente similare din țară sau din străinătate, în domenii și activități relevante pentru profesia de asistent social și care se regăsesc în fișa postului.
- 3) Programele de formare oferite asistentului social trebuie să fie furnizate sau coordonate de către asistenți sociali care au un număr de minim 5 ani de practică profesională și experiență în furnizarea de programe de formare.
- 4) Fiecare asistent social trebuie să urmeze un număr minim de 24 ore de formare continuă anuală, în acord cu art. 6, alin. (2) din prezenta lege, în domeniul metodelor și a practicilor de intervenție în asistență socială sau numărul de ore prevăzut în standardele de furnizare a serviciilor sociale. Orele de formare sunt asimilate activităților de muncă;
- 5) Atestarea participării la programe de formare continuă se face prin certificat de participare în acord cu legea privind formarea profesională a adulților aflată în vigoare sau prin atestat de participare sau, după caz, adeverință eliberată de organizația care a desfășurat activitățile de formare continuă în acord cu art. 6, alin. (2) din prezenta lege;

6) Diploma, certificatul de participare sau, după caz, atestatul trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

- însemnele oficiale ale organizatorului: denumire, siglă, antet și alte elemente oficiale de identificare;
- denumirea documentului;
- seria și numărul documentului sau, în cazul adevărințelor, numărul de înregistrare la emitent;
- denumirea completă a programului pentru care se atestă participarea, tipul programului, durata și perioada de derulare a acestuia;
- datele de identificare ale persoanei pentru care se atestă participarea;
- data eliberării documentului;
- certificarea prin semnătura conducătorului sau reprezentantului legal al furnizorului de formare;

7) Participarea la programele de formare continuă a asistenților sociali se finanțează, după caz, din bugetul autorității sau instituției publice, din sumele special prevăzute în acest scop, sau din alte surse asigurate de către furnizorul de formare care a organizat programul de formare continuă;

8) În relația cu furnizorii de formare, instituțiile publice sau furnizorii privați de servicii sociale au următoarele drepturi specifice:

- să solicite și să primească toate documentele care atestă participarea persoanelor a căror participare a fost finanțată din bugetul propriu;
- să solicite restituirea sumelor plătite pentru participarea la programele de formare, dacă funcționarul participant nu poate face dovada finalizării programului, din culpa furnizorilor de formare.

9) În relația cu furnizorii de formare, instituțiile publice și furnizorii privați de servicii sociale au următoarele obligații specifice:

- să pună la dispoziția furnizorilor de formare toate informațiile relevante pentru participarea asistenților sociali angajați;
- să asigure participarea asistenților sociali înscși sau, după caz, selectați la formare, conform planificării programelor;
- să asigure plata în termenele și condițiile prevăzute în contract, atunci când este cazul;

10) Asistenții sociali, indiferent de forma de contractare, au următoarele drepturi specifice:

- să fie consultați în stabilirea domeniilor programelor de formare continuă la care vor participa și să li se asigure dreptul la contestarea deciziilor care se iau în acest sens;
- să li se aducă la cunoștință informațiile relevante privind formarea continuă, precum și condițiile de desfășurare a programelor de formare;
- să li se permită și să le fie finanțată participarea la programele de formare continuă, în condițiile legii;
- să li se recunoască competențele și abilitățile obținute în urma participării la programe de formare continuă;

- să li se elibereze documentele sau, după caz, copii de pe documentele justificative ori doveditoare ale participării la programe de formare continuă.

11) Monitorizarea respectării de către angajatori a obligației privind formarea continuă a asistenților sociali se face de către inspectorii sociali pe parcursul evaluării serviciilor sociale și se sancționează în acord cu legislația în domeniu;

Secțiunea 3: Drepturi și obligații

Art. 7. -

1. Asistentul social are dreptul:

- (a) să beneficieze de condiții de muncă adecvate activităților derulate;
- (b) să beneficieze de protecție împotriva riscurilor profesionale;
- (c) să beneficieze de protecție atunci când acționează pentru respectarea drepturilor persoanelor pe care le asistă sau atunci când acționează pentru respectarea drepturilor omului;
- (d) să păstreze confidențialitatea asupra persoanelor pe care le asistă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;
- (e) să adere la orice asociație profesională care are ca obiect de activitate reprezentarea profesională a asistenților sociali;
- (f) să beneficieze de formare continuă și supervizare profesională în raport cu activitatea profesională desfășurată;
- (g) să beneficieze de protecția titlului profesional în relație cu locurile de muncă;
- (h) să participe la elaborarea legislației în domeniul asistenței sociale;
- (i) să solicite modificarea procedurilor de lucru în serviciile sociale pentru a răspunde principiilor etice și practicii profesionale;

2. Asistentul social are obligația:

- (a) să participe la programe de formare continuă;
- (b) să respecte principiile etice ale profesiei de asistent social;

Secțiunea 4: Incompatibilități și interdicții

Art. 8. -

Nu poate exercita profesia de asistent social persoana care:

- a) a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni în împrejurări legate de exercitarea profesiei de asistent social și pentru care nu a intervenit reabilitarea;
- b) are stabilită pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a exercita profesia, pe durata stabilită, prin hotărâre judecătorească definitivă;

Secțiunea 5: Relațiile asistentului social cu alți specialiști în domeniul asistenței sociale

Art. 9. -

În intervenție, asistentul social colaborează cu specialiști din alte categorii profesionale.

Art. 10. -

În domeniul asistenței sociale sunt implicați atât asistenți sociali, ca personal de specialitate, cât și alte categorii de personal cu pregătire superioară sau cu pregătire de nivel mediu, a căror activitate este coordonată în conformitate cu standardele de furnizare a serviciilor sociale și cu legislația în domeniu.

Secțiunea 6: Principii etice

Art. 11. -

(1) Asistenții sociali promovează principiile justiției sociale, prevăzute în actele normative cu privire la asistența socială și la serviciile sociale.

(2) Asistenții sociali asigură egalitatea șanselor privind accesul persoanelor asistate la informații, servicii, resurse precum și participarea acestora la procesul de luare a deciziilor.

(3) Asistenții sociali respectă și promovează demnitatea individului, unicitatea și valoarea fiecărei persoane.

(4) Asistenții sociali nu trebuie să practice, să tolereze, să faciliteze sau să colaboreze la nici o formă de discriminare bazată pe rasă, etnie, sex și orientare sexuală, vârstă, convingeri politice sau religioase, statut marital, deficiență fizică sau psihică, situație materială și/sau orice altă preferință, caracteristică, condiție sau statut.

(5) Asistenții sociali oferă suport persoanelor asistate în demersurile lor de a-și identifica resursele și clarifica scopurile, în vederea alegerii celei mai bune opțiuni personale.

(6) Asistenții sociali contribuie la consolidarea relațiilor dintre persoane cu scopul de a promova, menține și/sau îmbunătăți calitatea relațiilor și calitatea vieții persoanelor, familiilor, grupurilor sau comunităților.

(7) Asistenții sociali acționează cu onestitate și responsabilitate față de beneficiari, instituții și societate, în concordanță cu normele deontologice ale profesiei, adoptate de comunitatea profesională prin Federația Internațională a Asistentenților Sociali (IFSW).

(8) Asistenții sociali au obligația de a-și îmbunătăți permanent cunoștințele și deprinderile profesionale și de a le aplica în practică.

(9) Asistenții sociali contribuie la îmbunătățirea bazei de cunoștințe validate științific a profesiei lor și la dezvoltarea practicii profesionale bazată pe evidențe.

CAPITOLUL II Colegiul Asistenților Sociali

Art. 12. -

(1) Colegiul, este o organizație profesională, neguvernamentală, de interes public, apolitică, nonprofit, cu personalitate juridică, autonomă și independentă, care respecta prevederile Constituției României, legile în vigoare și dreptul la libera asociere.

(2) Colegiul are rolul de a înregistra și monitoriza societățile civile profesionale și cabinetele individuale.

(3) Colegiul are sediul central în București.

(4) Colegiul are obligația de a publica anual în Monitorul Oficial al României, Partea I, Registrul național al societăților civile profesionale și a cabinetelor individuale.

Art. 13. -

Colegiul are următoarele atribuții principale:

b) propune ministerului de resort norme și reglementări pentru societățile civile profesionale și cabinetele individuale;

g) reprezintă, apără și promovează drepturile și interesele societăților civile profesionale și a cabinetelor individuale la nivel local, național și internațional;

i) colaborează cu ministere, instituții ale administrației publice centrale și locale, instituții de învățământ și cercetare, organizații neguvernamentale, agenți economici și altele;

k) stabilește și justifică cuantumul cotizației de membru și al taxelor pentru diferitele sale servicii;

l) colaborează cu organisme similare din alte țări în probleme de interes comun.

Art. 14. -

(1) Organele de conducere ale Colegiului sunt:

a) Consiliul Național;

b) Biroul executiv.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare și atribuțiile organelor de conducere vor fi stabilite de Adunarea generală, în acord cu legislația în vigoare în domeniul asociațiilor și fundațiilor.

Art. 15. -

(1) Finanțarea activității Colegiului este realizată din următoarele surse:

a) cotizații ale membrilor;

b) donații și sponsorizări;

c) finanțări externe;

d) alte surse, conform legii.

(2) Colegiul are obligația de a publica un raport anual de activitate în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

CAPITOLUL III Dispoziții finale și tranzitorii

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din cu respectarea prevederilor art. 76 alin. 2 din Constituția României.

Președintele Camerei Deputaților
Liviu-Nicolae DRAGNEA

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din cu respectarea prevederilor art. 76 alin. 2 din Constituția României.

Președintele Senatului
Călin Popescu TĂRICEANU

Vertical line of text or a page number on the right side of the page.